Annus I. - Vol. I. Die 20 Decembris 1909 Num. 21

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. X

MOTU PROPRIO

DE INSTAURATIONE CONGREGATIONIS CLERICORUM REGULARIUM VULGO THEATINORUM.

Auspicato, per dilectum Filium Nostrum Iosephum S. R. E. Cardinalem Vives, Instituti Filiorum sacrae Familiae Protectorem, parata unione et incorporatione eiusdem Instituti congregationi Clericorum regularium, vulgo Theatinorum, solemniter declaramus, decernimus et dicimus, dilectos filios Nostros Bonaventuram Mullol eiusque Consultores generales universosque eiusdem Instituti sodales, ab hac die, Octavae solemnitatis Immaculatae Conceptionis beatae Mariae virginis sacra, esse veros legitimosque filios S. Patris Caietani, veros legitimosque alumnos congregationis Clericorum regularium, vulgo Theatinorum, cum omnibus iuribus et privilegiis, eisdem Clericis regularibus a S. Sede concessis et concedendis.

Volumus autem, ut praedictus dilectus filius Bonaventura Mullol eiusque subditi cum tota Clericorum regularium congregatione, filiali affectu, cultus sacrae Familiae et scapularis caerulei Immaculatae Conceptionis assidui promotores et perpetui zelatores ubique terrarum exsistant, servatis de iure servandis.

Praefatum autem Cardinalem, hactenus Instituti sacrae Familiae Protectorem, universae Clericorum regularium congregationi praeesse mandamus, facta eidem potestate, ut auctoritate

Nostra, instaurationi et reformationi eiusdem congregationis ad nutum Nostrum, etiam in futurum providere possit, cum opportunis et necessariis facultatibus. Contrariis quibuscumque, etiam specialissima mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XV Decembris. Octava solemnitatis Immaculatae Conceptionis B. M. V., anno MCMIX, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. X

LITTERAE APOSTOLICAE

INSTAURATUR PISIS, IN SEMINARIO DIOECESANO, THEOLOGICA FACULTAS, ET ARCHIEPISCOPO PRO TEMPORE IUS TRADITUR CONFERENDI DOCTORALES LAUREAS ET ACADEMICOS GRADUS IN SACRA THEOLOGIA.

PIUS PP. X

Ad perpetuam rei memoriam. — Magistra vitae ac nuncia veritatis historia luculenter demonstrat, post Romani Imperii eversionem ac multiplices foedasque ingruentium barbarorum migrationes, quum quasi ferrea aetas mundo superincumberet, et diuturna bella, caedes, incendia, tumultus longe lateque Europae fines vastarent; ecclesiasticos dumtaxat viros ferme obsoleta scientiarum ac liberalium disciplinarum studia tam vigili cura servasse, ut veteris sapientiae atque artium novarum documenta, in coenobia monachorum potissimum, sacrasque Deo aedes, quasi in securitatis asylum confugisse visa fuerint. Quin etiam neminem latet, teterrima illa tempestate, Romanos Pontifices Decessores Nostros in id potissimum curas cogitationesque suas paterno studio posuisse, nimirum ut barbaras gentes Evangelii lumen illustraret, populosque omni cultura rudes, eosdemque vi atque armis feros, divinae non minus quam humanae legis maiestas compesceret. Quare iidem Nostri Decessores primum monasticas scholas provexerunt, dein labentibus annis generalia studia propriis legibus ac sanctionibus firmanda curarunt; quibus e studiis brevi emanarunt universitates, quarum celeberrimae, tum in Italia cum in aliis nationibus Romano Pontifice auctore atque auspice erectae, catholicam fidem rerum maximarum altricem esse praedicant. Has inter Pisanam studiorum universitatem iure meritoque accenseri posse arbitramur. Etenim Pisis in urbe frequentia civium, commeatuum flore, ac terra marique

gestarum rerum gloria, id temporis, maxime insigni, iam inde ab undecimo saeculo, sapientes doctores et scholae exstiterunt, in quibus iuvenes ad iustitiam eruditi etiam ad sacra munera rite obeunda parabantur. Exstant adhuc templa, in quibus harum scholarum alumni doctoralibus laureis, adstante sacrorum Antistite, solemni pompa donabantur. Dein generale studium est conditum, et suffragantibus reipublicae rectoribus, ac civibus universis, per legatos ad Pontificiam Sedem tum Avenione exstantem, iterata vice missos, flagitatum est, ut in Pisana urbe, studiorum universitas, Apostolica auctoritate institueretur. Clemens autem sextus, recolendae memoriae Decessor Noster, datis sub plumbo litteris, apud Villam novam, dioecesis Avenionensis, tertio nonas septembres anno MCCCXXXXIII, ut civitas, quam divina bonitas tot gratiarum dotibus insigniverat, scientiarum etiam fieret foecunda muneribus, et *quasi doctrinae fons irriguus*, viros excitaret, religionis laude simul atque eruditionis copia spectatos, exhibitae petitioni benigne annuendum censuit. Edixit itaque, ut athenaeum Pisis institutum, par foret dignitate universitatibus Bononiensi ac Parisiensi; de laureis et doctoralibus gradibus conferendis peculiares leges constituit; tandem Archiepiscopos Pisarum pro tempore, et vacante sede capitularem Vicarium, futuris temporibus perpetuos pontificios memoratae universitatis Cancellarios renunciavit. Sic praenobile Pisanum athenaeum optatam Apostolicae Sedis sanctionem nactum est. Postea vero, non intermissa serie, Romani Pontifices Nostri Praedecessores gravissimis documentis ac decretis, propensa erga athenaeum ipsum voluntatem studiumque continenter significarunt. Etenim, modo novis reditibus, atque ecclesiasticis decimis universitatis patrimonium auxerunt; modo universitatem ipsam in summis reipublicae angustiis ab extremo discrimine vindicarunt; modo ad pristinum decus splendoremque, interposita auctoritate apostolica, restituendam curavere. Urbanus V, Sixtus IV, Innocentius VIII, Alexander VI, Leo X, Clemens VII, Paulus III, Iulius III et Pius IV, datis litteris tum sub plumbo tum piscatorio annulo obsignatis, Pisanae studiorum universitatis commodo atque incremento pro re ac tempore consuluerunt. Interea magistri, fama conspicui, atque in universo terrarum orbe maximae sapientiae laude spectati, lectionibus eruditissimis athenaeum nobilitarunt; atque inter alumnos, genere et virtutibus claros, qui Pisanum studium celebraverunt, quatuor etiam enumerandi sunt Nostri Decessores, nempe Alexander III Bandinellius, Leo X Medices, Paulus III Farnesius et Clemens IX Rospigliosius Pontifices Romani. Sequentibus saeculis, postquam Pisarum respublica in ditionem cessit Magni Hetruriae Ducis, Decessores nostri Pontifices Romani, per Cancellarios pontificios, videlicet metropolitanae ecclesiae Pisanae Archiepiscopos pro tem-

pore, in eodem athenaeo studiorum rationi advigilarunt. Qui quidem metropolitanae ecclesiae Pisarum Antistites, utpote pontificii Cancellarii, iure gavisi sunt academicos gradus conferendi, neque solum in sacrae theologiae, sed etiam in aliis facultatibus. Plura et in publicis tabulariis laureata diplomata asservantur, etiam ineunte superiori saeculo, ab Archiepiscopis Cancellariis pontificiis, penes athenaeum Pisanum data: exstat in archiepiscopali palatio splendidior aula, *a laureis* nuncupata, in qua, prius peracta publica disceptatione, universitatis alumni doctorali laurea potiebantur. Verum, recentioribus temporibus, post varias vicissitudines, civilis regiminis mutationes, Archiepiscopo Pisarum haud amplius copia data est nobilissimum Cancellarii pontificii munus exercendi: atque exinde, quae proprius ad Ecclesiam spectant, theologica studia, ex athenaeo ad archiepiscopale seminarium, antiquis non suffulta privilegiis, migrarunt. Sed Decessores Nostri, quibus nihil antiquius unquam fuit, quam ut in Ecclesiae spem succrescentes alumni, theologicis disciplinis integre ac religiose imbuerentur, nonnullas sacrae theologiae scholas, penes episcopalia seminaria erectas, tum doctorum fama, cum alumnorum frequentia spectatas, conferendi academicos gradus iure donarunt; et ipse, recolendae memoriae, Praedecessor Noster Leo PP. XIII theologicam facultatem, in seminario Florentinae archidioecesis institutam, huiusmodi privilegio decoravit. Haec animo repetentes, cum dilectus Filius Noster Petrus S. R. E. presbyter Cardinalis Maffi, ex dispensatione apostolica Archiepiscopus Pisanus, Nos iteratis enixisque precibus flagitaverit, ut in suae archidioecesis seminario theologica studia ad pristinam dignitatem servare dignaremur: Nos, nobilibus ipsius Archiepiscopi coeptis ultro libenterque obsecundantes, votis his annuendum, quantum in Domino possumus, existimavimus. Quod igitur bonum, felix faustumque siet, et catholico nomini universaeque christianae reipublicae benevertat, motu proprio, atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae voluntatis plenitudine, praesentium vi, perpetuumque in modum, in seminario archiepiscopali Pisanae urbis theologicam facultatem instauramus atque restituimus: simulque Pisanis Archiepiscopis pro tempore, et vacante metropolitana sede capitularibus Vicariis, utpote pontificiis Cancellariis, facultatem renovamus conferendi in theologicis disciplinis academicos gradus et ipsam doctoralem lauream alumnis, qui, facto prius doctrinae suae periculo, huiusmodi honore digni habiti sint. At enim expresse mandamus, ut hodiernus Archiepiscopus Cancellarius, et ipsius in munere successores, accurate advigilent, ut in memorata theologica facultate, sic per Nos in Pisano seminario instaurata, tum quod ad doctrinam studiorumque theologicorum rationem, tum quod ad fidei catholicae professio-

nem, a doctoribus atque ab alumnis emittendam, sacrorum canonum et Apostolicae Sedis singula praescripta adamussim serventur. Item praecipimus, ut ipse Cancellarius Antistes doctoralem theologicam lauream conferre nequeat, nisi antea singulis vicibus, candidatorum theses, atque elucubratas dissertationes inspiciat, et instituendorum periculorum exitum cognoscat. Tandem confirmantes, auctoritate Nostra, Archiepiscopo Pisano illiusque in officio successoribus omnia iura ac privilegia, quibus ex Apostolicae Sedis concessione iam gavisi sunt pontificii Cancellarii penes Pisanam studiorum universitatem, eidem etiam concedimus necessarias omnes atque opportunas facultates, ut quae superius praescripta sunt, suos plenos atque integros effectus sortiantur. Decernentes praesentes litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat et in posterum spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos iudicari et definiri debere, atque irritum esse et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die XXII Novembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

R. CARD. MERRY DEL VAL, *a secretis Status.*

L. ✠ S.

EPISTOLAE

I

AD R. P. D. IOANNEM CAGLIERO, ARCHIEPISCOPUM TITULAREM SEBASTENSEM, DELEGATUM APOSTOLICUM APUD S. IOSEPHUM DE COSTARICA, IN SUO MAIORI VOTORUM RELIGIONIS AC MINORI EPISCOPATUS IUBILAEO.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Praeclara quae te honestant in Ecclesiam merita, quaeque haud exigua consequuta sunt benevolentiae Nostrae testimonia, hoc etiam a Nobis expetunt pietatis officium ut peragenti tibi annum quinquagesimum a quo votorum religione piae societati a divo Salesio nomen dedisti et vigesimum quintum a suscepto episcopali honore, quo remotiores corpore eo propius accedamus animo, fausta quaeque adprecaturi. Neque enim fas est patrem filio deesse

laetanti, neque filii gaudia esse numeris omnibus absoluta quin paterna communione compleantur. Ad te igitur, a publica, quam omnium fidelium gerimus, cura convertentes animum, laetamur sane te caelestium gratiarum ope ita cumulari ut unius diei geminata laetitia, bina eaque amplissima complectaris et recolas divina beneficia, quorum altero, evangelicae perfectionis studio, vocanti te Deo arctius adhaesisti, collata altero divinitus potestate, summo es auctus sacerdotio, in infideles Americae meridionalis populos Christi nomen et doctrinam invecturus. Dum gratulamur utrumque, te optimis prosequimur ominibus. Ne quid vero desit pietati in te Nostrae, gratulationibus addimus preces ad Deum, quibus cum catholicae Ecclesiae cui, gravissimis functus muneribus, uti *bonus miles Christi Iesu* iamdiu inservis, tum Nobismetipsis quibus es percarus, te conservari quam diutissime poscimus. Auspex interea divinorum munerum, et testis praecipuae benevolentiae Nostrae, apostolica sit benedictio quam tibi, venerabilis Frater, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die x Novembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

II

AD V. E. IULIUM CARD. BOSCHI, ARCHIEPISCOPUM FERRARIENSEM ET EPISCOPUM COMACLENSEM, CETEROSQUE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS FLAMINIAE REGIONIS.

Dilecte Fili Noster et venerabiles Fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Communes litterae, quas a vobis in annuum conventum congregatis nuper accepimus, haud mediocrem declarant pietatem in Nos vestram. Absentes, Nobiscum estis animo et cogitatione: a Nobis et initium consultationum et felicis exitus sumere libet auspicia, ac laeta, tristia quibus afficimur memoria repetentes, eadem Nobiscum sociatis, ut communio vestra vitae Nobis amara temperet, ac suavia efficiat gratiora. Haec amoris officia, quibus profecto nihil uberius, amplectimur libentissime, eaque pari rependimus amore.

Navitas egregia vestra, perspicuis testata modis, non sinit profecto stimulos Nos adiicere volentibus. Futurum confidimus ut, quae coepistis consilia, eadem alacri impleatis animo. Sed aetatis ratio ea seorsum vobiscum suadet recolere, quae de sacerdotali vita recte instituenda alias ediximus, cleri contuentes universitatem. Neque enim vos latet, auctam in dies et ad nefas omne proiectam impiorum audaciam eo potissimum

spectare, ut catholicae Ecclesiae clerum in deteriorem quotidie conditionem compellat, et sacro eiusdem ministerio vim adimat omnem. Et huc christiani nominis osorum sunt conversa consilia, coeptaque omnia: huc quotidianae obtrectationes, huc calumniae, huc genus omne iniuriarum quibus, ipsis clam vel palam auctoribus, clerus obruitur. Haec satis monent, dilecte Fili Noster et venerabiles Fratres, quanta cura sit vobis enitendum ut clerus cuiusque vestrum, sive in sacris seminariis adolescat, sive, inde digressus, proxime incumbat *in opus ministerii, in aedificationem corporis Christi*, ea vitae et doctrinae integritate floreat, quae sacerdotali convenit honori. Et ad seminaria quod attinet, eadem fovete studiis omnibus, ut omnium clericali ordini congruentium virtutum totidem veluti domicilia se praebeant, et ut splendori virtutis in illis par sit scientiae dignitas, venenatis modernistarum placitis minime fucata. Utraque enim adolescentibus clericis est apprime necessaria, ut sicut *novellae olivarum in circuitu mensae Domini*, in spem Ecclesiae succrescant, et sacerdotio aucti, laborantibus vobis suppetias veniant, ad munus omne sacri ministerii optime instructi. — Sed neque sacerdotibus recens initiatis et cetero quoque clero desint studia vestra. Etenim, labentibus annis, humanum est in propositis languescere, nisi caritati novae faces admoveantur. Eo itaque simul contendite, ut operarii omnes in concredita vobis vinea Domini pietatem constanter adament et augeant in dies: sacerdotalibus muniis obeundis ea qua par est diligentia vacent: redintegrandis interdum animorum viribus, iugi caelestium rerum meditatione et piis exercitationibus incumbant: scientiarum praesertim sacrarum emensa studia haud negligant, sed recolant assidue: mores denique suos ita componant, ut in omnibus seipsos praebeant *exmplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate.* Quae omnia si prae oculis habueritis et curaveritis diligenter, fas erit profecto clerum sperare, qui utrâque laude, doctrinae scilicet et vitae sanctimoniae, ita praestet, ut *is qui ex adverso est, vereatur nihil habens malum dicere de illo;* insidiae, si quae paratae fuerint, concident omnes, et suus ubique clero erit honos.

Haec attigimus sane non excitandi vos causa, quos pervigiles experti sumus, sed novum adiiciendi testimonium paternae Nostrae sollicitudinis amantissimaeque erga vos voluntatis. Ut vero et Nostra studia et vestra optatos habeant exitus, auspicem divinorum munerum, apostolicam benedictionem vobis omnibus et vestro cuique clero ac populo in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XV Novembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

III

AD. R. P. D. IOANNEM MARIAM FARLEY, ARCHIEPISCOPUM NEO-EBORANCENSEM, OB GRATULATIONES IN EPISCOPALI IUBILAEO SUMMI PONTIFICIS.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — In litteris quas nuper a te accepimus, vicesimo quinto anno feliciter pleno ab inito a Nobis episcopali munere, laeta amavimus omina quibus Nos affecisti suaviter: amavimus studium quo, corrogata stipe, tenuitati Nostrae opem pro viribus tulisti. Officium utrumque pietatem commendat pulcre tuam tuaeque ditionis cleri ac populi, quos in eodem obsequio Nobis praestando socios habuisti atque adiutores. Hanc optime conspirantem pietatem, iamdiu perspectam Nobis quidem, modo novis testatam laetamur argumentis, eamque paterno complectimur animo. Officia Nostra tibi tuoque gregi nullo sane deerunt tempore, et quantum in Nobis est caritatis, id omne in vos conferemus. Auspex interea caelestium munerum Nostraeque benevolentiae testis, apostolica sit benedictio quam tibi, venerabilis Frater, et iis omnibus in quos curae et cogitationes tuae evigilant, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XVIII Novembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

IV

AD. R. D. FRANCISCUM SOLIERI, PONTIFICII BOHEMORUM CLERICORUM COLLEGII MODERATOREM, IN XXV A CONDITO COLLEGIO ANNIVERSARIO.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Significasti nuper litteris ad Nos datis, tum initum consilium celebrandi vicesimum quintum anniversarium a condito in Urbe pontificio Bohemorum clericorum collegio, tum etiam non mediocrem eorumdem cupiditatem apostolica benedictione sollemnem diem auspicandi. Utrumque Nobis iucundum. Primum equidem quia sollemnia huiusmodi non modo in religionis incrementum, sed cedunt etiam in obsequium Sedis Apostolicae, cuius providentia collegium illud excitatum est, et sedulis altum curis: alterum vero quia *benedictio patris firmat domos filiorum*. Et domum istam in qua universam catholicae Bohemiae gentem libet intueri et animo complecti, firmari in dies et augeri votis expetimus omnibus. Confidimus enim delectos clericos, qui in ea

adolescunt et ad munus omne sacri ministerii Nostris paene sub oculis instituuntur, Romanae Ecclesiae quam hausere doctrinam et caritatem in cives suos esse illaturos. Hac erecti spe iucundissima tibi et tuae disciplinae alumnis laetantibus paterno gratulamur animo, et caelestium munerum opes a Deo adprecantes, amantissime in Domino benedicimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XVIII Novembris MCMIX, Pontificatus Nostsi anno septimo.

PIUS PP. X

V

AD AUGUSTISSIMUM ET POTENTISSIMUM GUILELMUM II, GERMANIAE IMPERATOREM ET BORUSSIAE REGEM.

Sire,

Les sentimentes et les vœux, que Votre Majesté a eu la gracieuse courtoisie de m'adresser à l'occasion du 25me Anniversaire de ma consécration épiscopale, m'ont très vivement touché. Je Lui en exprime ma profonde gratitude, ainsi que de la sympathie dont Elle veut bien me donner une nouvelle et si précieuse assurance.

En retour, je prie Dieu, Sire, de répandre d'abondantes bénédictions sur Votre Auguste Personne, sur la Famille impériale, sur les Etats et les sujets de Votre Majesté, en formant particulièrement le vœu que Votre Majesté soit longtemps encore conservée à l'affection de ses sujets, pour la prospérité de l'Empire Allemand.

Rome, 20 Novembre 1909.

PIUS PP. X

VI

AD VV. EE. GEORGIUM CARD. KOPP, EPISCOPUM VRATISLAVIENSEM, ET ANTONIUM CARD. FISCHER, ARCHIEPISCOPUM COLONIENSEM, OB GRATULATIONES EPISCOPORUM GERMANIAE IN XXV S. P. EPISCOPALI ANNIVERSARIO.

Dilecti Filii Nostri, salutem et apostolicam benedictionem. — Gratias ingentes vobis et venerabilibus Fratribus, qui vobiscum Fuldam convenerunt et agimus et habemus, ob amantissimas litteras, quas in natali episcopatus Nostri quinto et vigesimo communiter ad Nos dedistis. Equidem hac perspecta conditione temporum, quae certe non admodum sunt oppor-

tuna laetitiae, recordationem eius facti, Nobis sane memorabilis, praeterire silentio maluimus. Sed, quoniam aliter visum est pietati vestrae, sciatis volumus gratulationes et vota, quibus Nos estis prosecuti, pergrata Nobis perque iucunda fuisse. Quod autem ea vos laudando commemorastis, quae inde a suscepto episcopatu Mantuano ad hanc diem egimus, id profecto fecistis ex abundantia quadam vestri in Nos amoris; Nos vero, totum hoc spatium aetatis Nostrae respicientes, valde commoveamur necesse est, quum administrati a Nobis sanctissimi muneris severa sit ratio Pastorum Principi reddenda. Vos igitur non solum diligentia officii, sed etiam sanctis vestris ad Deum precibus Nos adiuvabitis. Vicissim ipsi vobis divinae benignitatis conciliare subsidia precando non desistemus: eorumque auspex apostolica sit benedictio, quam vobis, dilecti Filii Nostri, venerabilibus Fratribus ceteris Germaniae Episcopis et clero populoque singulis vestrum concredito, paterna cum caritate impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXI Novembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

VII

AD V. E. PETRUM CARD. COULLIÉ, ARCHIEPISCOPUM LUGDUNENSEM, OB GRATULATIONES ANTISTITUM GALLIAE IN EPISCOPALI IUBILAEO SUMMI PONTIFICIS.

Dilecte Fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Tua quidem et complurium venerabilium Fratrum, Galliae Episcoporum, magnopere laudanda pietas est: qui, quum una simul essetis, annui studiorum cursus auspicandi gratiâ in athenaeo catholico Lugdunensi, deesse vobis noluistis, quin Nobis exactos in episcopali munere annos viginti quinque studiose per communes litteras gratularemini. Ex his quantam ceperimus voluptatem, existimare vobis licet. Scitis enim tantorum malorum, quibus hodie sollicitamur, illam esse consolationem maximam, quae in Episcoporum fide, constantia, diligentia continetur: vosque consolationem huiusmodi, ut adhibuistis Nobis adhuc, ita deinceps adhibituros promittitis. Ipsi autem, recreantes obsequio studioque vestro animum Nostrum, optime meretis de religione patria: neque enim, quum dies noctesque vestris in rebus evigilemus, quicquam aliud curae cogitationesque Nostrae spectant, nisi Galliae catholicae salutem. Nos igitur gratias vobis magnas agimus; quaesumusque Deum, ut vestra et in Nos officia, et in patriam merita muneribus gratiae suae uberrime remuneretur. Atque horum auspicem,

et praecipuae Nostrae benevolentiae testem, tibi, dilecte Fili Noster, venerabilibus eis Fratribus, itemque clero et populo vestro apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXI Novembris MCMIX Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

VIII

AD. R. P. D. NICOLAUM AUDINO, EPISCOPUM MAZARIENSEM, HABITA DIOECESANA SYNODO.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Laudamus tuam officii diligentiam, qui vixdum dioecesim istam pro potestate praesens obiveras, cum ad synodum dioecesanam celebrandam animum adiecisti; idque post bina fere saecula, quam istic eam celebrari desitum erat. Rem saluberrime institutam ad recte administrandum pastorale munus, et eam cum divina gloria animarumque salute maxime coniunctam, optime tu quidem censuisti non differendam esse diutius, praesertim quod, hoc tam longo intervallo, non parva et legum et morum commutatio facta esset. Nos, etsi nunc tibi rescribimus, quum synodus habita est, tamen dubitare non potes quin, quum haberetur, tibi et sacerdotibus tecum congregatis bene precati simus: confidimusque, Deum vobis consultantibus adfuisse. Quod autem, pro tua in Nos pietate, in eum diem, quo abhinc annis viginti quinque episcopatum inivimus, gratulatione Nos faustisque ominibus prosecutus es, fecisti Nobis gratum; tibique Nos, reddentes amoris vicem, lectissima divinae bonitatis munera exposcimus. Quorum auspicem, tibi, venerabilis Frater, et clero populoque tuo apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXI Novembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

IX

AD R. P. D. ALOYSIUM PHILIPPUM ORTIZ Y GUTIERREZ, EPISCOPUM ZAMORENSEM, IN QUINQUAGESIMO CONSECRATIONIS EIUS ANNIVERSARIO.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Quinquagesimum sacerdotii natalem feliciter plenum iam iam peracturo, pro fecto haud patimur tibi Nostrae deesse officium pietatis. Pietas id exigit

in Nos tua tuorumque officiorum vicissitudo. Libet igitur tibi gratulari ex animo, et ominari feliciter. Equidem tam diuturnum sacerdotale ministerium, episcopali auctum honore, magnum est divinae in te benignitatis argumentum. Sed laetamur, te minime sivisse otio delitescere quod est tam insigni partum munere; et confidimus haud minore emensurum navitate quascumque divina miseratione tibi fiant annorum ac virium accessiones. Hoc sane Nostris est in votis. Auspex interea caelestium gratiarum ac Nostrae testis benevolentiae apostolica sit benedictio quam tibi, venerabilis Frater, clero ac populo universo tuae tradito pastorali vigilantiae, peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die I Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

X

AD. R. P. D. IOANNEM MUÑOZ Y HERRERA, EPISCOPUM MALACITANUM, OB L SACERDOTII SUI NATALEM, ET DIOECESANAM SYNODUM CELEBRANDAM.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Est profecto cur cogitationem Nostram atque animum ad te hodie seorsum convertamus. Novimus enim, quinquagesimum sacerdotii natalem te iam iam celebraturum: novimus itidem iamdiu expetitam dioecesanam synodum te eo ipso tempore cogitare. Duplex inde tecum Nobis gratulandi causa: duplex et bene ominandi facultas. Alterum siquidem divinam in te caritatem; tuam alterum in moderanda dioecesi navitatem reddit perspicuam. Utrumque vero iucundum Nobis, qui tibi a Deo cum uberiorem in dies vitae usuram, tum etiam suppliciter contendimus divinae gloriae atque aeternae animarum salutis studium usque vehementius. Haec porro accipias uti pietatis in te Nostrae significationem. Auspex interea caelestium munerum, et benevolentiae Nostrae testis, sit apostolica benedictio, quam tibi, venerabilis Frater, et universo tuae ditionis clero ac populo peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die VII Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

XI

AD R. P. D. FRIDERICUM BONNET, EPISCOPUM VIVARIENSEM, IN QUINQUAGESIMO ANNO SACERDOTII EIUS.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Quinquagesimo exeunte anno a quo primum salutari hostia Deo litasti, hisce Nos iuvat litteris natali sacerdotii tui auspicato occurrere, ut praeeuntibus Nobis iam gratiores tibi obveniant quascumque laetantium filiorum pietas conferet in te animorum significationes.

Hoc amoris officium amor exigit in Nos tuus: exigit et studium quo traditum pastorali tuae vigilantiae gregem integre naviterque pascendo curas Nostras laboresque revelasti. Quam quidem navitatem, tam diuturno episcopali munere perspicuam, clariorem reddidere recentiores Gallicae Ecclesiae calamitates et lamentabiles casus. Neque enim obliti sumus cum virtutem qua, una cum ceteris Galliae Episcopis, saevientium Ecclesiae hostium impetus ac direptiones tulisti, tum etiam eorumdem confratrum tuorum et tuam seorsum in Apostolicam Sedem arctam, tunc temporis quam maxime, et Nobis exoptatam necessitudinem obsequii plenam. Neque silentio praetereundum, te communi opinione hoc etiam nomine laudari quod in catholicis scholis instituendis atque ab omni christiani nominis osorum infensa auctoritate liberis absolutisque servandis, qua dicendi scribendique vi, qua sumptibus minime exiguis, qua denique laboribus omnigenis, operam navasti assiduam. Praeclara sane facinora et catholico Episcopo apprime digna!

Haec porro quae Nostro haerent animo penitus, Nostram eamque praecipuam tibi conciliant benevolentiam; cuius testificandae cupientibus Nobis peropportunam praebet occasionem proximum sacerdotii tui sollemne. Hanc ergo capimus libentissime tibique laetanti et gratulamur, et feliciter ominamur, et paterno animo in Domino benedicimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die x Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

XII

AD V. E. IOSEPHUM CALASANCTIUM CARD. VIVES, PRAEFECTUM S. CONGREGATIONIS DE RELIGIOSIS, CIRCA TITULUM FRATRUM MINORUM.

Eminentissimo Signor Cardinale,

Nelle nostre Lettere Apostoliche sulle tre Famiglie francescane abbiamo stabilito, che quella dei Frati Minori uniti da Leone X e Leone XIII di

s. m. sia chiamata col glorioso cognome e nota storica e distintiva di *Unione Leoniana*, principalmente quando fosse opportuno per evitare ambiguità e confusione negli atti pubblici. Ora, volendo che nelle sacre Congregazioni della Romana Curia sia in perpetuo osservata una norma uniforme nella pratica di queste Nostre disposizioni, ordiniamo che il titolo di *Ordine dei Frati Minori dell'Unione Leoniana* si debba dare alla detta Famiglia e ai suoi Moderatori ed alunni in tutte le Bolle, Brevi, Rescritti ed altri documenti:

a) dove sono enumerate le tre Famiglie francescane simultaneamente e i loro Ministri generali;

b) dove sono concessi indulti, grazie, privilegi per la Famiglia dei detti Minori uniti da Leone X e Leone XIII;

c) nelle controversie e dispareri, che potessero nascere fra le tre Famiglie francescane.

In tutti gli altri casi, poi, purchè a norma delle ultime nostre Lettere Apostoliche si sottintenda sempre la nota storica e caratteristica di Frati Minori dell'Unione Leoniana, che li differenzia dalle altre due Famiglie, concediamo che le SS. Congregazioni possano usare del semplice titolo di *Frati Minori*, *Ordine dei Frati Minori*, *Ministro generale dei Frati Minori*.

Incarichiamo Lei, Signor Cardinale, di comunicare queste nostre disposizioni a tutte le SS. Congregazioni Romane per la piena osservanza, e Ci confermiamo a Lei affmo

Dal Vaticano, li 15 Dicembre 1909.

PIUS PP. X

S. CONGEEGATIO CONSISTORIALIS

I

ROMANA

DE COMPETENTIA SACRAE CONGREGATIONIS CONCILII SUPER CONFRATERNITATES ET PIAS UNIONES POST CONSTIT. « SAPIENTI CONSILIO ».

Proposito dubio, « utrum competentia super confraternitates a Consti-« tutione *Sapienti consilio* tributa sacrae Congregationi Concilii se extendat « quoque ad confraternitates et pias uniones quae dependent ab Ordinibus « et congregationibus religiosis, vel erectae sunt in eorum ecclesiis seu

« domibus; an potius haec reservata sit sacrae Congregationi de Reli-« giosis »;

Emi Patres S. Congregationis Consistorialis, praehabito Consultoris voto, in generalibus comitiis diei 9 Decembris 1909 respondendum censuerunt: *Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.*

Facta vero, die insequenti, de his relatione SSmo, Sanctitas sua resolutionem Emorum Patrum ratam habuit et confirmavit.

C. Card. De Lai, *Secretarius.*

L. ✠ S. Scipio Tecchi, *Adsessor.*

II

ROMANA

DE COMPETENTIA CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE SUPER NONNULLAS SOCIETATES MISSIONUM.

In generali conventu diei 9 Decembris 1909 propositum fuit resolvendum sequens dubium: « utrum S. Congregatio de Propaganda Fide etiam « post Constit. *Sapienti consilio* suam iurisdictionem exercere debeat super « societates, sive Lugdunensem pro missionibus ad Afros, sive Parisiensem « pro missionibus ad exteras gentes, nec non super seminarium Medio-« lanense S. Caloceri seu Institutum Mediolanense pro exteris missionibus, « denique super pontificium seminarium SS. Apostolorum Petri et Pauli « de Urbe ad exteras missiones, praesertim quoad ea quae respiciunt « eorum regulas, administrationem, atque opportunas concessiones ad « sacram alumnorum ordinationem requisitas ».

Et Emi Patres S. Congregationis Consistorialis, votis duorum Consultorum aliisque perpensis, responderunt: *Affirmative in omnibus.*

Die vero 10 Decembris 1909, facta de his relatione SSœo, Sanctitas sua resolutionem Emorum Patrum ratam habuit et confirmavit.

C. Card. De Lai, *Secretarius.*

L. ✠ S. Scipio Tecchi, *Adsessor.*

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

DECRETUM

QUO RELIGIOSI MISSIONARII DE « MARIANNHILL », IN SPECIALEM CONGREGATIONEM INSTITUUNTUR.

Inter monasticae familiae filios, qui, avitae traditionis aemuli, « lumen « ad revelationem gentium » in dissitis plagis verbo et exemplo diffundere student, haud ultimum sane locum tenent, nec minimam merentur laudem, illi Cistercienses reformati, qui, relicto coenobio de *Mariastern*, in Bosnia sito, duce Rev. Francisco Pfanner, in Africa meridionali, abbatiam de *Mariannhill*, anno 1882, condidere: indeque vastissimam regionem Natalensem, expanso veluti viginti stationum rete, complexi sunt. At difficultates non leves suscitavit haec ipsa diffusio, utpote quam cum strictiori monastica disciplina, qualis apud Cistercienses reformatos propria viget, vix sociabilem, experientia visa est ostendere. Quare, utrimque rogantibus, tum Rmo P. Abbate generali laudati Ordinis, tum monachis de *Mariannhill*, ut peculiari deinceps ratione regerentur, S. Congregatio negociis religiosorum Sodalium praeposita, adprobante SSmo Domino nostro Pio divina providentia PP. X, sequentia decrevit:

I. Inter Ordinem Cisterciensium reformatorum et Religiosos missionarios de *Mariannhill* (hoc nomine deinceps appellandos) absoluta sit divisio, ita tamen, ut, qui apud Cistercienses vota emiserunt solemnia, eadem servent, atque privilegiis personalibus, huiusmodi professioni adnexis, ad dies vitae fruantur. Insuper Regulae norma, nunc temporis apud *Mariannhill* vigens, ab omnibus usu teneatur, nisi aliter praesenti decreto statuatur. Sacram liturgiam, de licentia Rmi Abbatis generalis Ordinis Cisterciensium reformatorum, iuxta ritum Cisterciensium missionarii exerceant, saltem usque ad Capitulum generale, elapso triennio celebrandum. In administrandis vero Sacramentis, praesertim in stationibus missionum, Rituali utantur romano.

II. Ecclesia *Mariannhill* erigatur in ecclesiam collegialem, cuius titularis, Praepositus nomine, sit caput communitatis Religiosorum, ab Ordinarii iurisdictione exemptae, gaudeatque, ut Praelatus, pontificalium usu, exclusis tamen Ordinum minorum collatione, et privilegiis specialibus eiusdem rationis.

III. Praepositum omnes Religiosi in Sacris constituti, votorum numero

absolute maiori, ad diem vitae eligant, excepto primo, a Sede Apostolica ad nutum nominando. Sodales omnes, sive apud *Mariannhill* degentes, sive per missionum stationes dispersos, Praepositus paterne regat; omnes officiales communitatis atque stationum superiores, de Decanorum consilio, nominet; Capitulo plenario praesit; stationes singulis trienniis ordinarie, extraordinarie vero pro opportunitate, vel visitet ipse, vel ab uno e Decanis visitandas curet.

IV. Reditus et fructus rei familiaris una cum Cellerario administret, ea tamen lege, ut, praeter solas necessitates, de summa maiore mille libellis italicis, sive quadraginta sterlingis, motu proprio disponere non possit; sed indigeat consilio Decanorum, quorum voto adstringatur, si de summa agatur quinque millia libellarum excedente. Fundus autem instructus et quaecumque ad fundationem pertinent nullatenus alienentur, nisi de Capituli plenarii consensu, atque Sedis Apostolicae licentia.

V. Collegium universum Religiosorum missionariorum de *Mariannhill* duplici parte constet: altera sacerdotum atque ad sacerdotium adspirantium, altera conversorum. Omnes sodales vota emittant simplicia. Qui ad priorem partem pertinent, expleto novitiatus anno, vota emittant triennalia, dein perpetua. Conversi, duorum annorum emenso stadio, quorum saltem alter est apud *Mariannhill* transigendus, vota ad quinquennium, dein perpetua emittant. Novitiatus communis sit unicus, apud *Mariannhill* erectus. Ad vota temporalia admittet, voto decisivo, Praepositus cum Decanis, a quibus vota temporalia per dimissionem solvi possunt; perpetua vero nonnisi a Sede Apostolica. Officio integro quotidie in choro publice persolvendo non teneantur nisi sacerdotes degentes apud *Mariannhill*, qui illud ea decentia persolvendum curent, qualem ecclesiam collegialem huiusmodi decet.

VI. Praepositi consilium esto duplex: alterum minus, Decanis constans; alterum maius, omnes professos in Sacris constitutos complectens. Decanorum Consilium sex membra habeat: de iure Priorem et Cellerarium, a Praeposito nominandos; electione quatuor alios, a Praeposito duos, a plenario Capitulo duos, designandos. Qui Decani gaudeant voto consultivo, excepto casu superius expresso, quo ius habent emittendi votum decisivum. Capitulum generale, seu plenarium, quotannis saltem a Praeposito apud *Mariannhill* convocandum, omnibus coalescat professis, in Sacris constitutis. Si quis, ne intersit, impediatur, scripto sese excuset. In deliberationem adducantur, quae a Praeposito, de consilio Decanorum, tractanda videntur, vel quae de iure ecclesiastico ad Regularium capitulum spectant, uti admissio ad emittenda vota perpetua, alienatio fundorum, cooptatio Decanorum, et hisce similia.

VII. Studia apud *Mariannhill* instituantur philosophica et theologica, iuxta normas a Sede Apostolica sancitas.

Illm̃us et Rm̃us D. Gulielmus Miller, Episcopus Eumenensis, et Vicarius Apostolicus regionis vulgo dictae de *Transvaal*, qui tanta benevolentia iam Missionariorum coetui praefuit, novo Instituto adsit Visitator Apostolicus. Cogat Missionariorum coetum, praesens decretum legat atque inlustret; Rm̃um D. Gerardum Wolpert, primum Praepositum ad nutum Apostolicae Sedis nominet. Elapso triennio, Capitulum plenarium iterum convocet, cuius erit novas conficere constitutiones, supradictis normis accommodatas, necnon regulas sacerdotibus, qui apud stationes degunt, opportunas sancire. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae, in festo Purificationis B. M. V., anno 1909.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus.*

L. ✠ S. D. L. Janssens, O. S. B., *Secretarius.*

S. CONGREGATIO RITUUM

DIOECESIUM GALLIAE ET BELGII
ATQUE UTRIUSQUE DITIONIS COLONIARUM

CONCEDITUR CLERO DITIONUM GALLIAE ET BELGII ET UTRIUSQUE COLONIARUM OFFICIUM CUM MISSA DE S. COLETA VIRGINE.

IN PROPRIO DIOECESANO

DIE 6 MARTII

IN FESTO S. COLETAE VIRGINIS

Duplex

Omnia de communi Virginum, praeter sequentia:

ORATIO

Domine Iesu Christe, qui beatam Coletam virginem tuam caelestibus donis cumulasti: tribue quaesumus; ut eius virtutes aemulantes in terris, gaudiis cum ipsa perfruamur aeternis: Qui vivis et regnas.

In I Nocturno

In Quadragesima: De Virginibus praeceptum. *Extra Quadragesimam, de Scriptura occurrente.*

In II Nocturno

Lectio IV

Picardiae civitas Corbeja, diocesis Ambianensis, sanctae Coletae natalibus ex matre sterili et sexagenaria, illustris effecta est. Haec ab ineunte aetate coepit ardentius colere officia caritatis: ita ut quidquid habere poterat, hilariter pauperibus largiretur. Orationi assidue vacans, solitaria loca quaerebat, tenerum ibi corpusculum affligens, ieiuniis carnem spiritui subiiciens, catena ferrea cilicioque numquam aut raro depositis, humi cubans, cum eam necessarius somnus occupabat. Quartumdecimum aetatis annum agens, orationibus impetravit a Domino, ut corpus suum, quod exiguum remanebat, subito ad iustam magnitudinem excreverit: ac vultus venustas, ne forte alicui occasionem praeberet delinquendi, in terreum colorem mutaretur. A daemonibus frequenter lacessita, diversisque apparitionibus exagitata, vulneribusque toto corpore lacerata, ab oratione tamen numquam recedebat: in qua saepe in ecstasim rapta Angelorum visione et colloquio potiebatur.

Lectio V

Facultatibus pauperibus distributis, tertii Ordinis sancti Francisci regulam professa, novas praecedentibus austeritates superaddens, in reclusorium successit; ubi per triennium morata, vitam plane coelestem aggressa est, nudis semper pedibus, etiam hiemis tempore incedens, et continuis ieiuniis corpus suum pene conficiens. Tum se ad reformandum seraphici Francisci poene collapsum Ordinem, a Deo varie admonita, destinari cognovit: cui hmiliter diu reluctans, linguae oculorumque usu deperdito, tandem voluntati divinae sese subiicere coacta est. Utroque autem sensu mox in integrum restituto, divino Spiritu afflata, Apostolicae Sedis adire praesentiam decrevit, ut a Summo Pontifice praedictum opus exsecutioni mandandi facultatem exposceret. A quo benedictione accepta, susceptoque praedictae reformationis mandato, in patriam rediens, tantum opus alacriter inchoavit.

Lectio VI

Cum autem summo studio, tam antiquis monasteriis reformandis, quam novis exstruendis incumberet, ingruentes difficultates admirabili constantia superavit. Paupertatis semper studiosissima fuit, unica tunica, eâque districta contenta, angustissimam cellam in angulo habens, nulla supellectili instructam, praeter stramineum saccum, qui ei pro lectulo erat. Caritate, patientia, humilitate, mansuetudine ceterisque virtutibus decorata, dono etiam prophetiae illustris, abdita fidei mysteria divinitus edocta, ita penetravit, ut de his altissime dissereret. Multis tandem, et maximis patratis miraculis, morte sua ante biennium praecognita, omnibus Sacramentis munita, hortatisque sororibus ad regularem disciplinam, obdormivit in Domino, pridie Nonas Martii, anno millesimo quadringentesimo quadragesimo septimo, Gandavi in Flandria, in mo-

nasterio a se aedificato; in quo sacrae eius reliquiae assidua fidelium veneratione primum excultae, postremo a monialibus, e coenobio depulsis, anno Domini millesimo septingentesimo octogesimo tertio, Poliniacum, tunc Bisuntinae dioecesis in Gallia, in Clarissarum monasterium translatae fuerunt, ubi usque nunc piissime asservantur. Eam denique Pius septimus Pontifex Maximus, nono Kalendas Iunii, anno octingentesimo septimo supra millesimum, novis riteque probatis prodigiis coruscantem, solemni pompa Sanctorum albo recensuit.

IN III NOCTURNO

Homilia in Evangelium Simile est regnum caelorum decem virginibus, *de eodem Communi.*

In Quadragesima, IX Lectio de Homilia feriae.

IN APPENDICE MISSALIS

Missa Dilexisti, *de Communi Virginum, praeter sequentia:*

ORATIO

Domine Iesu Christe, qui beatam Coletam virginem tuam caelestibus donis cumulasti: tribue quaesumus; ut eius virtutes aemulantes in terris, gaudiis cum ipsa perfruamur aeternis: Qui vivis et regnas.

SECRETA

Supernis illustrationibus, Domine Deus noster, in hoc Sacro tibi offerendo, mentes nostras refove: quibus, in eo suscipiendo, beatam Coletam ad mores populi tui instaurandos replere voluisti. Per Dominum.

POSTCOMMUNIO

Fac, Domine Iesu Christe, ut beata virgo Coleta, sponsa tibi fidelis, divinae caritatis flammam excitet in cordibus nostris; quam ad perennem Ecclesiae tuae gloriam, innumeris virginibus inseruit: Qui vivis et regnas.

DECRETUM

Sanctam Coletam, quae caelitus missa, non modo ad regularem disciplinam pluribus in locis collapsam, in utraque Francisci Assisiensis et Clarae familia instaurandam, verum ad ipsam Ecclesiam Dei reparandam superna ope delecta fuit, magno pietatis studio christifideles, praesertim in Galliae, Germaniae et Belgii regionibus merito prosequuntur. Siquidem inclyta haec Virgo, divino aestuans amore, atque in proximos caritate flagrans, tum rigidiores poenitentes summa austeritate assidue aemulata, tum egenos ac maxime aegrotos benignissime complexa, distributis antea in pauperes suis facultatibus, tertii Ordinis sancti Francisci regulam pro-

fessa, consiliis evangelicis arctissime inhaerens, omnium virtutum culmen attingere visa est. Mundo mori omnimode cupiens, in *reclusorium*, uti aiunt, secessit, ibique triennium morata est. Divinitus dein admonita, moderatoribus annuentibus, ex illo egressa fuit. Haud multo post, Spiritu divino afflante, ad reformandam vitam regularem Clarissarum, quibus a Romano Pontifice cooptata fuerat, indubiis accedentibus signis, sapienti consilio impigre adlaboravit. Incredibile dictu est, quantocius reformatio a Coleta feliciter peracta fuerit, quamplura exstructa monasteria, adaucto in dies monialium numero, instaurata arctioris disciplinae Clarissarum ratio, adhuc late virescens: quam plurima sanctitatis specimina Ecclesiae Christi contulisse compertum est. Nec satis: zelo succensa Coleta virorum quoque religiosorum familiam primi Ordinis excitavit, qui Coletani idcirco appellati, uberrimos fructos retulerunt, et saeculo decimosexto ab Apostolica Sede Fratrum Minorum Ordini, lubentibus animis, fuerunt inserti. Arduum propterea, quod a Deo iussa fuerat, opus aggressa, nullis iniuriis, aut calumniis, nedum conviciis infracta, mulier fortissima mirifice perfecit; perditis nimirum populorum moribus emendandis intendit, et grassanti schismati in Occidente delendo: missa propterea ad Concilium Constantiense sapientissima epistola. Coletae virtutum et miraculorum fama, Italiam, Galliam, Germaniam aliasque pervagata regiones, undique ad ipsam confluebant gentes, opem a Deo Coletae precibus consecuturae: quinimmo viri praestantes virtute ac doctrina eam conveniebant, tamquam sanctitatis et perfectionis christianae magistram et exemplar: quos inter Vincentius Ferreri, Ioannes a Capistrano et Ioanna Arcensis virgo, uti fertur; quae, ad Galliam sospitandam tunc temporis excitata, beatorum coelitum honores, orbe plaudente, nuperrime assecuta est. Quibus omnibus permoti, Rmus Dñus Fulbertus Petit, Archiepiscopus Bisuntinus, in qua dioecesi primum sanctae Coletae coenobium exstat, ac Rmus P. Dionysius Schuler, Minister generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, nacti occasionem primi labentis saeculi ab ipsius inclytae Virginis canonizatione, sanctissimo Domino nostro Pio Papae X supplicia vota porrexerunt, ut festum sanctae Coletae ad cunctas Galliae et Belgii regiones, atque ad earumdem gentium Colonias extendere dignaretur: quorum vota libentissime obsecundarunt fere omnes sacrorum Antistites Gallicae et Belgicae ditionis, praeeunte Emo et Rmo Dño Cardinali Petro Coullié, Archiepiscopo Lugdenensi, et Galliarum Primate: iis enim in locis, sive tantae Virginis nativitate, sive rebus mirifice gestis, sive pretiosa eius morte, vel ipsius reliquiarum custodia, Coletae nomen in benedictione est ac pari veneratione. Quare Rmus P. Franciscus Xaverius Hertzog, Societatis S. Sulpitii Procurator generalis, et Rmus P. Franciscus Paolini, Postulator generalis

Ordinis Fratrum Minorum, huiusce causae respectivi Postulatores, Officii proprii ac Missae de sancta Coleta exhibitum schema supremae sanctioni eiusdem sanctissimi Domini nostri humillime subiecerunt. Sanctitas porro Sua, eiusmodi precibus peramanter deferens, una cum litteris hac de re postulatoriis sacrorum Galliae et Belgii Antistitum, ab infrascripto Cardinali Sebastiano Martinelli sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatis, festum sanctae Coletae virginis, sub ritu duplici minori, in universis Galliae, Belgii et utriusque Coloniarum regionibus, die sexta Martii (vel, hac impedita, prima subsequenti die libera iuxta Rubricas) quotannis recolendum decrevit, cum suprascriptis Officio et Missa: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 25 Augusti 1909.

FR. S. CARD. MARTINELLI, *Praefectus.*

L. ✠ S. Philippus Can. Di Fava, *Substitutus.*

SACRA ROMANA ROTA

I

TANGANIKEN.

NULLITATIS MATRIMONII

(*sub secreto*)

Edita est in hac causâ sententia definitiva, cuius pars dispositiva est sequentis tenoris:

Ad dubium, *an constet de nullitate matrimonii in casu;*

RR. PP. DD. Auditores de turno respondendum censuerunt: *constare de nullitate matrimonii.*

Die 15 Novembris 1909.

Michael Lega, *Decanus.*
L. ✠ S. Gustavus Persiani, *Ponens.*
Guilelmus Sebastianelli.

Sac. Tancredes Tani, *Notarius.*

II

PARISIEN.

CREDITI

(*sub secreto*)

Edita est in hac causâ sententia definitiva, cuius pars dispositiva est sequentis tenoris:

Ad dubia: I. *An iudicium, anno 1890 factum, induat naturam laudi, quod ab arbitris seclusa appellatione emissum est.*

II. *An acta, sub die 12 Febr. 1892 et 16 Iulii 1895, relative ad praesentem controversiam, verae sententiae vel decreta vel decisiones vel actus episcopales exsequibiles haberi debeant, quae in rem iudicatam transierint, et exsecutioni demandari debeant.*

Et quatenus affirmative ad I, vel ad II;

III. *An locus sit restitutioni in integrum in casu.*

RR. PP. DD. Auditores de turno respondendum censuerunt:

Ad I. *Negative.*

Ad II. *Negative.*

Ad III. *Provisum in superioribus.*

Et ideo partes litigantes remitti ad iudices suos.

Die 19 Novembris 1909.

Guilelmus Sebastianelli.
Seraphinus Many, *Ponens.*
Franciscus Heiner.

L. ✠ S.

Sac. Tancredes Tani, *Notarius.*

III

ROMANA

NULLITATIS MATRIMONII

(*sub secreto*)

Edita est in hac causâ sententia definitiva, cuius pars dispositiva est sequentis tenoris:

Proposito dubio, *an constet de celebratione matrimonii in casu; et posita celebratione matrimonii, an constet de eius nullitate;*

RR. PP. DD. Auditores de turno responderunt:
Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.
Die 6 Decembris 1909.

Gustavus Persiani, *Ponens.*
Seraphinus Many.
Franciscus Heiner.
Ioannes Prior.
Ioseph Mori.
Fridericus Cattani.
Antonius Perathoner.

L. ✠ S.

Sac. Tancredes Tani, *Notarius.*

SECRETARIA STATUS

EPISTOLAE

I

AD R. P. BENIGNUM GANNON, MODERATOREM PROVINCIALEM FRATRUM MINORUM IN HIBERNIA, DE NOVIS AEDIBUS ET SCHOLIS IN CORCAGIENSI URBE ACQUISITIS.

Admodum Rev. Pater,

Beatissimi Patris nomine et mandato, hoc tibi libenter significare propero, Sanctitati Suae pergratum nuncium obvenisse, quod aedes et scholae ab istis Fratribus Minoribus acquisitae pro iuvenibus Ordinem professis et pro alumnis catholicis excipiendis, proximo mense octobri solemniter aperientur. Summus autem Pontifex, dum vota promit, ut maximi optimique fructus ex iisdem scholis colligantur, hunc in finem tibi, confratribus, praeceptoribus et alumnis omnibus petitam apostolicam benedictionem peramanter impertitur.

Magna cum existimatione sum et permaneo tibi
Romae, 17 Septembris 1909.

addictissimus

L. ✠ S.

R. Card. Merry Del Val.

II

AD R. P. D. ALFONSUM M. MISTRANGELO, ARCHIEPISCOPUM FLORENTINUM, DE IV CONGRESSU CATHOLICO NATIONALI IN ITALIA, VULGO « SETTIMANA SOCIALE » FLORENTIAE HABENDO.

Illmo e Rmo Signore,

Il S. Padre ha appreso con vivo compiacimento l'imminente riunione in Firenze del IV Congresso cattolico nazionale di studî e di attività sociali, compiacimento reso ancor più intenso dalla notizia dell'importante programma che in esso si intende di svolgere. I temi infatti principali e di maggiore interesse, che verranno trattati nelle lezioni o conferenze di questo Congresso, si aggirano particolarmente sul dovere che incombe ai cattolici di provvedere, nell'unità della Chiesa, a scongiurare i pericoli ai quali oggi trovansi esposte fra noi la fede, la morale e la coltura cristiana del paese.

I risultati, del resto, altamente soddisfacenti delle altre tre *Settimane sociali* che la precedettero, sono, agli occhi dell'augusto Pontefice, arra e promessa sicura che anche questa che sta per aprirsi, e per la frequenza degli aderenti e sopratutto per la trattazione dei temi proposti, in piena conformità cogli insegnamenti della Chiesa, potrà riuscire grandemente proficua all'incremento degli studî sociali fra i giovani cattolici, e contribuirà efficacemente allo sviluppo e al progresso dell'azione cattolica in questo difficile campo che, palmo a palmo, essa deve conquistare ai nemici della fede e della morale cristiana.

Di questo felice risultato è guarentigia e pegno sicuro il promesso intervento e la presenza alle imminenti riunioni di uomini egregi, ben noti per la loro dottrina, e per la rettitudine dei loro principî, tra i quali meritevole di speciale menzione si è l'insigne maestro della sociologia cristiana e dell'azione sociale cattolica in Italia, l'egregio professore Giuseppe Toniolo, nel quale pari al sapere è la vivezza del sentimento cristiano e la devozione alla Chiesa, e l'intervento del quale costituisce da per se stesso un elemento e un coefficiente prezioso per la trattazione di così importanti discipline, e per il migliore indirizzo delle medesime al bene inseparabile della Chiesa e della società.

Di questi sentimenti e di questa fiducia il Santo Padre mi ha dato gradito incarico di redermi interprete presso la Signoria Vostra Illma e Rma, perchè si compiaccia di portarli a conoscenza di quanti prenderanno parte alla *Settimana sociale*, e saranno ad essi di incoraggiamento e di

sprone ad attendere con maggiore impegno ai lavori della medesima, ed a renderne vieppiù completo e consolante il successo, a lieto auspicio del quale, e come pegno dei celesti favori, a quanti parteciperanno al Congresso il S. Padre imparte di gran cuore l'apostolica benedizione.

Nell'adempiere questo onorifico ufficio, colgo con piacere l'occasione per raffermarmi con sensi di ben sincera stima

di V. S. Illma e Rma

Roma, 25 Settembre 1909.

Servitor vero

R. Card. Merry Del Val.

III

AD R. P. D. IOSEPHUM M. SALVADOR Y BARRERA, EPISCOPUM MATRITENSEM ET COMPLUTENSEM, PERACTA PRIMA DIOCESANA SYNODO.

Excelentísimo Monseñor,

El Santo Padre ha recibido su atenta carta del 10 del pasado Octubre con el hermoso volumen del *Primer Synodo diocesano de Madrid*, y me ha dato el para mi muy grato encargo de manifestar à V. E. el testimonio de su especial gratitud, y el de felicitarle por el immenso trabajo llevado á cabo con el mencionado Synodo en bien del clero y fieles todos de esa importante diócesis. Su Santitad, que mira con particular interés los trabajos pastorales de V. E. en la capital de España, me ha dato encargo de aprovechar esta ocasión para significarle la complacencia con que mira sus obras de celo por la gloria de Dios y trasmitirle á V. E. á todo su clero y fieles la Bendición Apostólica.

Aprovecho tan buena ocasión para manifestarle tambien mi particular gratitud por el Synodo que me ha dedicado y para repetirme de V. E.

Roma, 9 de Noviembre de 1909.

affmo en el Señor

L. ✠ S.

R. Card. Merry Del Val.

IV

AD R. P. D. IOANNEM AUGUSTINUM GERMAIN, ARCHIEPISCOPUM TOLOSANUM, IN XXV EPISCOPALI IUBILAEO SUMMI PONTIFICIS.

Il a été particulièrement agréable au Saint Père de recevoir les hommages et les vœux que votre Grandeur, à l'occasion du Jubilé épiscopal de Sa Sainteté, Lui a offert en son nom personnel, et au nom de ses vénérés collègues les Archevêques d'Albi et d'Auch, et les Evêques de

Tarbes, de Carcassonne, d'Aire, de Cahors, de Rodez, de Périgueux, d'Agen, de Mende, de Pamiers, de Tulle et de Montauban, protecteurs de l'Institut catholique de la région du Sud–Ouest. Sa Sainteté éprouve une réelle consolation et se réjouit de la nouvelle assurance que Lui donne Votre Grandeur, en qualité de chancelier de l'Istitut, du zèle avec lequel vous–même et vos vénérés collégues veillez à la pureté et à l'intégrité doctrinales de l'enseignement supérieur. Ce sera toujours le moyen d'attirer les bénédictions divines et de rendre l'influence de l'Institut utile et féconde pour le bien. En vous exprimant ses affectueux remercîments, le Saint Pére vous accorde de tout cœur, à vous–même et à vos vénérés collêgues, à l'Institut catholique ainsi qu'aux prêtres et aux fidèles de vos diocèses la bénédiction apostolique. Je profite de cette occasion pour vous exprimer, Monseigneur, mes sentiments dévoués en N. S.

23 Novembre 1909.

R. Card. Merry Del Val.

L. ✠ S.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE CONCISTORIALE

NOMINE

Il S. Padre, con decreto concistoriale da spedirsi per Bolla, si è degnato di nominare:

29 Novembre 1909. — Mons. Ismaele Puirredon, già Vescovo di Puno, a Vescovo titolare di Madaura.

30 Novembre. — Mons. Ludovico Dubois, Vescovo di Verdun, ad Arcivescovo di Bourges.

4 Dicembre 1909. — Mons. Giuseppe Cecchini, Vescovo titolare di Alicarmasso e Prelato Ordinario di Altamura e Acquaviva delle Fonti, ad Arcivescovo di Taranto.

18 Dicembre. — Il Rev. P. Francesco Fallon, Provinciale degli Oblati di Maria Immacolata nell'America Settentrionale, a Vescovo di London nel Canadà.

— Il Rev. D. Giacomo O'Reilly, rettore di S. Antonio in Minneapolis dell'archidiocesi di S. Paolo nel Minnesota, a Vescovo di Fargo negli Stati Uniti d'America.

— Il Rev. D. Tommaso Gilmartin, vicepresidente del Collegio nazionale di Maynooth nell'archidiocesi di Tuam, a Vescovo di Clonfert nell'Irlanda.

AVVISO DI CONCORSO

Coloro che volessero concorrere ad un officio nella S. Congregazione Concistoriale, sono invitati, entro un mese dalla data del presente, di esibire alla Segreteria la loro domanda corredata dei titoli necessari in conformità del Regolamento, *parte I. cap. II.*

Roma, li 13 Dicembre 1909.

Scipione Tecchi, *Assessore.*

L. ✠ S.

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

CONGREGAZIONE GENERALE

23 Novembre 1909. — Nel palazzo apostolico vaticano, dinanzi l'augusta presenza del S. Padre, si è tenuta la Congregazione generale dei sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati officiali, i Consultori e Teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio circa le virtù in grado eroico, nella causa di beatificazione e canonizzazione della ven. Florida Cevoli, professa nel monastero delle Cappuccine di Città di Castello.

CONGREGAZIONE ORDINARIA

7 Dicembre 1909. — Nel palazzo apostolico vaticano si è tenuta la Congregazione ordinaria dei sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Rmi Signori Cardinali componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie: 1. ripresa della causa di canonizzazione del beato Bonaventura da Barcellona, laico professo dei Frati Minori, fondatore del ritiro di S. Bonaverntura in Roma; 2. introduzione della causa di beatificazione e canonizzazione della serva di Dio Filippina Duchesne, religiosa del S. Cuore di Gesù; 3. intorno alla concessione ed approvazione dell'officio e messa in onore della B. Vergine Maria sotto il titolo *Causa nostrae laetitiae,* per la diocesi di Soissons; 4. intorno alla concessione ed approvazione della messa ed officio proprio nella festa dei beati Stefano Teodoro Cuénot, Vescovo di Metellopoli, Giovanni Pietro Néel, Pietro Francesco Néron, Teofane Vénard e compagni, martiri nella Cocincina, nel Tonchino e nella Cina; 5. intorno alla revisione degli scritti dei servi di Dio Mattia Murumba e compagni, bruciati, cone si asserisce, in odio alla fede dagl'idolatri nell'Ouganda; 6. parimenti intorno agli scritti del servo di Dio Benvenuto Bambozzi, sacerdote professo dei Minori Conventuali; 7. e finalmente intorno agli scritti del servo di Dio Vito di Netta, sacerdote professo della congregazione del SSmo Redentore.

S. ROMANA ROTA

CITATIO EDICTALIS *

S. CHRISTOPHORI DE HABANA - NULLITATIS MATRIMONII

Romae, die 26 Novembris 1909

Cum ad dominam Catharinam Laza, partem conventam in hac causa, mandatum citationis, mediante Curia episcopali de Habana, nec non archiepiscopali Curia Parisiensi, ab hoc sacro Tribunali missum fuerit, a relatione vero utriusque Curiae constet, mulierem praedictam domicilium in civitate Habana (Via Compostella, n.° 131) non amplius servare, et locum commorationis Lutetiae Parisiorum reliquisse, neque pateat ubi nunc commoretur, idcirco eamdem dominam Catharinam Laza per praesens edictum citamus ad comparendum, sive per se sive per procuratorem legitime constitutum, in sede tribunalis S. R. Rotae, die 10 Februarii an. 1910, hora undecima, ad videndum subscribi infrascriptum dubium, nec non destinari diem, in qua habebitur turnus rotalis pro tractatione causae.

Dubium: *An constet de nullitate matrimonii in casu.*

Ordinarii locorum et fideles quicumque notitiam habentes de domicilio aut commorationis loco dominae conventae, curare debent, si et quatenus fieri possit, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur.

L. ✠ S. Ioannes Prior, *Ponens.*

Sac. Tancredes Tani, *Notarius.*

* *CITATION PAR EDIT*

Rome, 26 Novembre 1909

Une citation ayant été adressée, par le tribunal de la Rote, à la dame Cathérine Laza, défenderesse en la présente cause, par l'intermédiaire de la Curie épiscopale de la Havane, et de la Curie archiepiscopale de Paris, il résulte de la relation des deux Curies, que la dite dame n'a plus son domicile à la Havane (Rue de Compostelle, n. 131), et qu'elle a quitté sa résidence de Paris; comme donc on ignore le lieu de sa résidence actuelle, Nous citons, par le présent édit, la même dame Cathérine Laza à comparaître par propre personne ou par un procureur légitimement constitué au siège du tribunal de la S. Rote Romaine, le 10 février 1910, à 11 heures du matin, pour voir souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la proposition de la cause devant la Rote.

Doute: *Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas présent.*

Des Ordinaires des lieux et les fidèles ayant connaissance du domicile ou du lieu de la résidence de la dite défenderesse, doivent, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

L. ✠ S. Ioannes Prior, *Ponens.*

Sac. Tancredes Tani, *Notarius.*

AVVISO DI ESAME

Il giorno 8 Gennaio p. v. 1910, nella Cancelleria del tribunale della sacra Romana Rota avrà luogo l'esame per quelli che, avendo compiuto il prescritto tirocinio, aspirano al titolo di Procuratore ed Avvocato a norma del tit. III della *Lex propria S. R. Rotae.*

Dalla Cancelleria del Tribunale, li 13 Dicembre 1909.

M. Lega, *Decano.*

L. ✠ S.

AVVISO DI CONCORSO

Avute le debite autorizzazioni, a norma del Cap. II *de provisione officiorum* nella Costit. *Sapienti consilio*, colla presente notificazione si pubblica il concorso ad un posto di Scrittore presso la sacra Romana Rota.

L'esame scritto da farsi in lingua latina verserà circa la *costituzione della Curia romana e delle Curie diocesane, e le loro mutue relazioni; nonchè le regole procedurali dei giudizi ecclesiastici.*

L'esame avrà luogo il giorno 12 Gennaio p. v. 1910, e quanti desiderano concorrere dovranno esibire nella Cancelleria del Tribunale la domanda e i titoli per l'ammissione.

Dalla Cancelleria del Tribunale, li 13 Dicembre 1909.

L. ✠ S. M. Lega, *Decano.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Sua Santità, con biglietto della Segreteria di Stato, si è degnata di nominare:

6 Novembre 1909. — Sua Emza Rma il Signor Cardinale Francesco di Paola Casetta a Protettore dell'Ordine dei Minori.

29 Novembre. — Mons. Francesco Cherubini a Sotto-segretario della sacra Congregazione dei Religiosi.

Il S. Padre, con biglietto della Segreteria di Stato e con Breve, si è degnato di nominare:

Vescovi Assistenti al Soglio:

30 Ottobre 1909. — Mons. Uberto Voss, Vescovo di Osnabrück.

20 Novembre 1909. — Mons. Filippo Francesco Nakić, Vescovo di Spalato e Macarsca.

Protonotari apostolici ad instar participantium:

6 Novembre 1909. — Mons. Emanuele M. Vidal y Bullon, arcidiacono della cattedrale e Vicario capitolare di Osma.

11 Novembre. — Mons. Giuseppe de Oliveira Lopes, Canonico della cattedrale e rettore del seminario di Olinda.

Prelati domestici:

29 Ottobre 1909. — Il Rev. D. Maurizio M. Hasset, parroco della cattedrale di Harrisbourg;

— Il Rev. D. Tommaso Giuseppe Shahan, rettore dell'Università cattolica di Washington.

22 Novembre 1909. — Il Rev. D. Edoardo Ferreira, Segretario di Mons. Vescovo di Cordoba (Argentina).

25 Novembre 1909. — Sua Santità, conformemente al desiderio espresso dalle signore delegate regionali dell'Unione, ha designato a presiederne il Consiglio direttivo la signora Donna Cristina dei Principi Giustiniani-Bandini.

ONORIFICENZE

Sua Santità, con biglietto della Segreteria di Stato e con Breve, si è degnata conferire le seguenti onorificenze:

La Commenda dell'Ordine di S. Gregoro magno, classe civile:

29 Ottobre 1909. — Al Sig. Narciso Hamel, presidente generale dell'Opera di S. Vincenzo de' Paoli, in Québec.

8 Novembre 1909. — Al Sig. Teodoro Henner, professore di storia all'Università di Wurzburg;

— Al Sig. Bernardo Brand, consigliere giuridico del Magistrato di Würzburg.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro:

10 Novembre 1909. — Al Sig. Marco Musa Nassar, ingegnere architetto in Betlemme.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio magno. classe civile:

26 Ottobre 1909. — Al Sig. Giovanni Battista Facon, della diocesi di Reims.

5 Novembre 1909. — Al Sig. Valentino Brifaut, avvocato alla Corte d'appello in Bruxelles.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro:

8 Novembre 1909. — Al Sig. Guido Gröger, architetto, di Vienna.

12 Novembre. — Al Sig. Prof. Guido Meroni, direttore del giornale diocesano *L'azione cattolica* di Reggio Emilia.

17 Novembre. — Al Sig. Giuseppe Rosales y Gutierrez de Bustillo, delle Isole Filippine.

MAGGIORCOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

La Santità di nostro Signore, con biglietto di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, si è degnata di nominare:

Cameriere segreto di spada e cappa soprannumerario:

10 Novembre 1909. — Il Sig. Visconte de Porquier de Lagarrigue Maria Giuseppe Daniele, della diocesi di Agen.

Cameriere d'onore in abito paonazzo:

27 Ottobre 1909. — Mons. Felice Bevilacqua.

Cameriere d'onore di spada e cappa soprannumerario:

10 Novembre 1909. — Il Sig. Cav. Giuseppe Barluzzi, ufficiale della Segreteria di Stato di Sua Santità.

NECROLOGIO

15 Novembre 1909. — Mons. Francesco Mac Cormack, Vescovo di Galway e Kilmacduagh.

28 Novembre. — Mons. Emanuele Schoebel, Vescovo di Leitmeritz.

29 Novembre. — Mons. Tommaso Agostino Hendrik, Vescovo di Cebù.

2 Dicembre. — Mons. Pietro Zamburlini, Arcivescovo di Udine.

6 Dicembre. — Mons. Fulberto Petit, Arcivescovo di Besançon.